

μην ἀλλὰ καὶ τινων διδασκάλων καὶ φιλοσόφων εἶθ' ὕστερον κατὰ τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος ἐν διαλέξει μετὰ καὶ ἀληθῶν ἀποδείξεων, συλλεγεῖσα καὶ συνταχθεῖσα παρὰ Νικολάου Ὑδροῦσης.“ 4) Δεύτερον σύνταγμα περὶ θείας κοινωνίας ἐν ᾧ καὶ ἀπόδειξις σαφῆς ἐκ τῶν θείων Γραφῶν, ὅτι ἔνζυμος ἄρτος παρεδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τῶν Ἀποστόλων προσφέρεσθαι. 5) Σύνταγμα τρίτον περὶ τῆς τῶν Λατίνων ἐν σαββάτῳ νηστείας, καὶ περὶ τοῦ ὅτι οὐ δεῖ ἐν τεσσαρακοστῇ γενέσθαι μυσταγωγίαν, καὶ περὶ γάμου τῶν ἱερέων. 6) Περὶ τοῦ ὅτι οὐ δεῖ γυναῖκας εἰσάγειν ἐν θυσιαστηρίῳ, καθὼς οἱ Λατίνοι ποιοῦσι. Τὰ μέχρι τοῦδε ἀνέκδοτα πονήματα ταῦτα τοῦ Νικολάου σώζονται ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Λαυρεντινῇ βιβλιοθήκῃ plut. 5, κώδ. 36. Τινὰ τῶν συγγράμματων τούτων μετήνεγκεν ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν.

Ἰωάννης Καματηρός, χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὧν ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτει 1199, Γεώργιον τὸν Ξιφιλῖνον διαδεξάμενος, καὶ καὶ διεκυβέρνησε τὴν Ἐκκλησίαν μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Λατίνων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συμβάτης ἐν ἔτει 1204. „Προῆγε δὲ ἡμῶν ἀναχωρούντων (ἐκ Κωνσταντινουπόλεως) ὁ οἰκουμενικὸς ἀρχιεπίσκοπος, λέγει Νικήτας ὁ Χωνιάτης, μὴ πῆραν φέρων, μὴ χρυσὸν ἐπὶ τὴν ὀσφύν, ἄραβδος καὶ ἀσάνδαλος καὶ χιτῶνιον ἐν περιχειμένους, ἐντελής εὐαγγελικὸς ἀπόστολος, ἢ μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ ἀντίμιμος, καθ' ὅσον ὄναριφ πτωχικῶ ἐποχούμενος μεθίστατο τῆς νέας Σιών“. Διαφυγὼν δ' ἐν τῷ τῆς ἀλώσεως χρόνῳ τὰς φονοκτόνους λατινικὰς χεῖρας μετέβη εἰς Διδυμότειχον, ἔνθα καὶ ἐτελεύτησεν (α). Ἐπατριάρχευσεν ἔτη 5,

(α) Ν. Χωνιάτ. ἱστορ. σελ. 681. 784. 837.

